

Народився 22 квітня 1972 р. в м. Запоріжжі. В 1994 р. закінчив ЗДУ. В 1996–1999 рр. — аспірант кафедри історії України ЗДУ. З 1999 р. — асистент кафедри історії України, з 2000 р. — старший викладач, а з 2001 р. — доцент кафедри джерелознавства, історіографії та спеціальних історичних дисциплін ЗДУ.

В 2002–2005 рр. — докторант кафедри джерелознавства, історіографії та спеціальних історичних дисциплін ЗНУ.

В 2011–2014 рр. — завідувач кафедри джерелознавства, історіографії та спеціальних історичних дисциплін, а з 2014 р. — декан історичного факультету ЗНУ.

В 2000 р. захистив кандидатську дисертацію на тему «Болгарське населення Південної України у XVIII столітті» (науковий керівник — А. В. Бойко). В 2011 р. захистив докторську дисертацію на тему «Джерела з соціальної історії запорозького козацтва XVIII століття» (науковий консультант — А. В. Бойко). Керівник Запорізького відділення Інституту української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України; регіональний координатор Програми ім. Ковальських Канадського інституту українських студій; член правління Запорізького наукового товариства ім. Я. Новицького.

Під науковим керівництвом В. І. Мільчева впродовж 2007–2010 рр. успішно захищено три кандидатські

МІЛЬЧЕВ
Володимир Іванович

*Доктор історичних наук,
професор*

дисертації. Нині є науковим керівником п'ятьох докторантів і аспірантів. Входить до складу спеціалізованих вчених рад із правом захисту дисертаційних робіт на здобуття наукового ступеня доктора історичних наук Д 17.051.01 (Запорізький національний університет) та Д 26.228.01 (Інститут української археографії та джерелознавства ім. М. С. Грушевського НАН України).

Сфера наукових інтересів В. І. Мільчева лежить у площині дослідження історії парамілітарних спільнот Східної та Центральної Європи (козаки, гайдуки, граничари та ін.) у XVII–XVIII століттях. Він є автором і упорядником понад 150 наукових публікацій. Серед них: археографічні видання «Матеріали до історії болгарського населення України XVIII століття» (1999), «Кордони Війська Запорозького та діяльність російсько-турецької межової комісії 1705 р.» (2004), «Канцелярія Новосербського корпусу» (2005); монографії «Болгарські переселенці на півдні України. 1724–1800 рр.» (2001), «Запорожці на Військовому Кордоні Австрійської імперії. 1785–1790 рр.» (2007), «Соціальна історія запорозького козацтва кінця XVII–XVIII ст. (джерелознавчий аналіз)» (2008), «Нариси з історії запорозького козацтва XVIII століття» (2009).

Нагороджений медаллю «Іван Вазов» (2016) від ДАБЧ (Державна агенція за болгарите в чужбина) при Міністерській Раді Республіки Болгарія.

Народився в с. Мала Тернівка Якимівського району Запорізької області. В 1973 р. закінчив Запорізький машинобудівний інститут ім. В. Я. Чубаря за спеціальністю «Машини і технологія обробки металів тиском».

У 1985 р. захистив кандидатську дисертацію за спеціальністю «Матеріалознавство в машинобудуванні». В 1990 р. йому присвоєно вчене звання доцента. В 2008 р. у ЗНТУ захистив докторську дисертацію на тему «Технологічні основи керування структурою і властивостями корозійностійких сталей» за спеціальністю «Матеріалознавство».

З 1968 р. працював у Запорізькому машинобудівному інституті ім. В. Я. Чубаря: спочатку — лаборантом, а потім — інженером, старшим науковим співробітником, доцентом і професором кафедри технологій металів.

Із 2008 р. працює в ЗНУ. Спочатку очолив навчально-науково-дослідну лабораторію науковомісних технологій та наноматеріалів, а в 2009 р. — кафедру прикладної фізики.

Основний напрям досліджень — матеріалознавство, зокрема розроблення та впровадження нових марок високолегованих сталей і сплавів та технологій їхнього виробництва.

Автор понад 170 праць, з них 23 патенти та авторські свідоцтва. Половину патентів упроваджено у

МІЩЕНКО
Валерій Григорович

*Доктор технічних наук,
професор*

виробництво, а розробки стандартизовані. Керує аспірантурою, навчально-науковим виробничим центром «Металспецпроект» та науковою групою студентів «Спектр».

Проф. В. Г. Міщенко є одним із провідних науковців у галузі матеріалознавства металевих матеріалів і технології хіміко-термічної та термічної обробки сталей і сплавів. Він відомий вирішенням фундаментальних проблем поліпшення комплексу фізико-механічних властивостей корозійностійких сталей усіх класів на основі формування в них оптимальних конструкційних і структурних станів. Наукові праці та технологічні розробки вченого реалізовані під час створення ефективних технологічних процесів виробництва сталюного прокату. Наукова та виробнича діяльність Валерія Григоровича може слугувати прикладом результативного впровадження наукових ідей у виробництво.

Характерною рисою його діяльності є поєднання навчально-методичної роботи з науковою та громадською. Має налагоджені зв'язки з промисловими підприємствами України та зарубіжжя, що дає змогу виконувати спільні науково-технічні проекти, які мають практичне впровадження. Керує держбюджетною та госпдоговірною роботою в межах виконання науково-технічних договорів.

Академік Академії наук вищої освіти України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.